

ЗБЎКИСТАНИН халқ шаири, Ҳамза адына республика Довлат

мукафаты лауреаты Ҳамид Гулам мўасир өзбек адабиёти-нинг қорқамли нумариндә-лариндәндир. О. 30-чу илләр-дә адабијата кәлмиш, Јара-дычылыга ше'рлә башла-мышдыр.

Классик өзбек ше'ри, ху-сусан Нәван лирикиси да шаирин гидаландығы гајнаг-лардаидыр. Биз буну эниу мўасир мазмуилу ше'рлери-нин руһунда вә һотта форма-сында да көрурук.

«Ојанан гитәләр» баллада-лар силсиләси, «Амазонка

нәгмәси» поемасы 60—70-чи илләр өзбек поезиясынын угуруларындан сајылдыр. Қор-қамли әдибин «Мәш'әл»,

ҲАМИД ГУЛАМ

«Әбәдијәт», «Дашкәндләр», «Бәновшә әтри» кими романлары мўасир өзбек нәс-ринә Јахши әрнәкләридр.

Азәрбајчан әдәбијатынын Озбәкистанда тәблиги вә тәрчүмәси саһәсиндә Ҳамид Гуламын фаәлијәти тәдти-рәләјидир. О. С. Вур-гун, С. Рүстәм, М. Мүшфиг вә бир сыра классикләримиз әсарларин өзбек дилина чевирмишдр.

О. 1960-чы илдә Азәрбај-чанда кечирилән өзбек әдә-бијаты һәфтәсинин ишти-ракчысы олмушдур. Шаирин тәхминән 20 ил бундан әввәл Һәмин күнләрин тәссуураты илә Јазылмыш ики ше'рини өз тәрчүмәдә «Әбәдијат вә инчәсәнәт» гәзетини охчу-ларына тәгдим едирәм.

Бахтијар ВАҒАБЗАДӘ

САЛАМ, АЗӘРБАЈЧАН КӨЗӘЛИ

Мән кечиб саһилсиз гум сүкутундан,
Ашар Хәзәрин аг булудундан
Мән шәфәгләр сачыб гәлбим оудан
Әрмәган кәтирдим өзбәк Јурдундан
Гәбул ет, узаныб гардашлыг әли.
Салам, Азәрбајчан көзәли!

Дәнис далгасытәк күчлү бир ахын
Чырпынды гәлбимдә сәни көрән күн.
Көзләрин сәһрли, бахшыын күлжүк
Өзбәк елләриндән тоһфәм сәнинчүи —
Нәгмәдир, ше'римдир дузлу, мәзәли.
Салам, Азәрбајчан көзәли!

Ики ешг — ики Јурд чырағы олсун,
Достлугун әбәди байрағы олсун,
Арзумуз — арзулар сорағы олсун,
Фикримиз — елләрин дајағы олсун,
Сачсын ишыгыны достлуг мәш'әли,
Салам, Азәрбајчан көзәли!

Бу күн көләрдән дә көзәллик Јагар,
Күлләр булудлардан нур, ишыг сагар.
Тәбиәт тој гулар, чалар, чагырар
Бизимчун кәлибди бу илки баһар.
Өзүмдә дејиләм сәни көрәли,
Салам, Азәрбајчан көзәли!

Ҳәјат нә көзәлдр, нә шәндир бу дәм,
Бу торпақ мәнимчун бир бағи-ирәм!
ДәЈунән көнлүм сән дә гыл кәрәм,
Бу сирри һеч кәсә ачан дејиләм,
Севкидән горхмурам, севким әзәли,
Салам, Азәрбајчан көзәли!

САЛАМАТ ГАЛ

Нағлы кими сирли, көзәл бир дијар көрдүм,
Бу дијары гардашымә ифтихар көрдүм.
Һәр тәрәфи күл-чичәкли илк баһар көрдүм,
Бурда бәхти Јараданы бәхтијар көрдүм.
Азәрбајчан — Одлар Јурду — тарихи улу,
Азәрбајчан — сәәдәтлә, күнәшлә долу!

Нефт дашылары — гәһрәманлыг, һүнәр мејданы!
Минкәчевир — Вургуларын сөз күлүстәни!
Сумгајытса — Коммунизмин зәфәр дастаны
Бу Јер шадлыг дијарыдыр, зәфәр мөкәни,
Бура мәним өз вәтеним, үрәјим, чаным,
Өзбәкистан гәдәр әзиз Азәрбајчаным!

Бу вусалын, бу көрүшүн мин ләззәти вар,
Күнләр кечәр, хатирәдә бу күнләр Јашар.
Исан олан инсанлыгы нечә унудар?
Дост ешигини дост урақлар, мүгәддәс тутар.
Бақы! Хәзәр саһилндә Јадын чырагтәк,
Ешиги илә вурачагыдр даим бу үрәк!

Көр нечә дә сәһрләјиб мәни Көј көлүн,
Һејран едиб көнлүмүзү Кәнчә бүлбүлүн.
Гәлбим сәнин үрәјиндә дојунур, гардаш,
Калачәјә Јурујуркән Јолумдур Јолун.
Азәрбајчан, һөрмәт күдән, гәдир биләнсән.
Нәзәк устәд шаирләрини вәтәнисән сән.
Бир ананын ики оғлу, ики гардашыг,
Биз ки, елә әзәл күндән чандаш, сирдашыг.
Әдәбијат бәһанәдир,

көрүшдүк...
артыг.

Ғичран дәмә Јахылашыр...
кал, видәлашаг.
Мән кедирәм, үрәјими сән аманат ал.
Азәрбајчан, дост өлкәси!

Де, саламат гал.